

Till Redaktionen av *Åsa* Högbladet. 6

Medertsknad vill härmed lämna ett litet bidrag till Folkminnestävlan.

Antagligen det länsta som inkommit.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tygelsjö Sn.

Öst^{SK}

Hugående hösten så är det i vanliga fall äggen som skördas först. Men ibland (högst) med lite likom de andra sädeslagen, men med den skillnaden att den högst ligger (jättadag) så var det två fruntimmer efter varje huggare som tog upp ö bann "rogarna" (bärvarne) så skulle helst bärvarne ligga med toppen åt samma håll så att den som drog ihop lättare skulle kunna ta dem ö de den som trampade på toppen om husbonden såg det. På större gårdar började de först en dag med ett par eller tre huggare med två fruntimmer efter varje senit två att dra ihop och

stätta upp. Det fick ej finnas något stacappitätt
~~vänd~~ nation i händelse av krig. Totalt
fick gärna gå över en timma innan arbetet
slutade. Tre timmar = 60 timmar var alltså
varken mer eller mindre. För skulle det
bli den "stora dan" på Sjöen, då budades
upp en 10 ä 1/2 st. kuggare samt dubbla
antalet framtimmor, då var det befordrad.
Saken att ha lisa vass för då gick
det utmärkt. De i den gamla tiden som
odlade vete förfors på samma sätt som
med Sjöen. Värsåden, horn o hovar
högs på annat sätt. Man "hugg ifrån"
och hade på liscapitet en slags vinge
"båle" som skulle lägga så den på öns.
När det var "stora dan" på ~~huset~~
var det nödvändigt att vara vass
vid arbetet annars kunde det hända

att det var en som blev uthuggen 8
 hämsad företas att de andra gick
 förbi honom, så blev det ju ingenting
 för honom att hugga utan att börja
 på en ny ~~ono~~. Färdigt bindet ofta om
 vederbjändes var mindre tald, av
 kamraterna. Efter huggningen skulle
 värsäden ligga på ono tills den blev
 "binjstark" då var det frukturerna
 som skulle binda, de användes
 en hävsa eller bratta av trä. Band
 snoddas av kornsträna. Med kor-
 ren förfors på samma sätt som
 med kornet. När det vara nära
 slut med bindningen var det att
 sno undan var på sin ono för att
 fört bli färdigt sista kärven
 "Souddaren" mening för skam att
 binda

De Fy på höstajillen skämtades vänligt-
 vis om vem som blev "staudeare"
 Vid inköringen av såden tog sållan
 mer än en "hov" med 3 travas (60 körvar)
 vararna var små särskildt på bred-
 den så det dnyde ej att ha lass
 för höja, att väta med en lass an-
 sågs som en stor skinc. Såden la-
 des ej i stack förr än alla lagglöven
 var fulla. Dörarna till laggen fick
 gärna stå öppna över natten i hön-
 delse att den "Gos Nisse" skulle kom-
 ma med ett extra lass natttid
 Någon tid efter sådens inbärgning
 blev det höstajille då alla som
 deltagit i höstarbetet blev inbjudna
 då serverades måltid som regel
 smetfisk och risgröt som blev det dans

1861 V. 10
på somliga ställen i stora Salen
men i vanliga fall på logen.

Musiken bestod vanligtvis av enradig
harmonika. På den tröskades med
"flecjel" (slagan) av två tröskmän och
pågick hela vintern antingen på
daglön 25 öre samt kost, eller ackors
16 skilling - 33 öre tunnare cirka 125
hög. Linn odlades på en del ställen
men endast till husbehov. Linfrö
et såddes i några hörna i ett
kärredjuka o mogna de ungefär
samtidigt. Linnat hugges ej utan
drages upp med roten, bindes i
mycket små kärvar o ställas upp
för att borken "hörtugas".

Piporna på de större gårdarna fick
(om de själv ville) som injekt i länen

4061

VL11

Sådd en koppa linfrö = 5 liter
 när linet förel stått till torkning
 fröskades det med "pleijel" sen bred-
 des det ut på marken och fick
 ligga ute i alla väder någon tid
 sen togs det ihop i bundlar för
 att senare vidare behandlas för
 att efter alla behandlingar slutli-
 gen bli lärft eller linneväv.

Tjygeljö den 9 Nov. 1937.

Högaktningfullt

Carl Svensson

Tjygeljö № 50

P. J. Redas vänligen att mitt namn
 ej nämnes för allmänheten.

P. J.